

לאול טמא
להזדה טחווא דכילה גשי בעי למיעבר
קרבא בהדיות אטורה ליה אי קמלה לן יאטורה
גשי קטלאן אי קטלאן לך יאטורה מלכא
ו-קטלאן גשי אטורה לך אייטו ל נחטא
אייטו ליה נחטא דודבנא אטורה דודבנא
אטורה ליה צי אכלי אנשי נחטא דודבנא אטורה
לייה אלא אי נחטא בעית לא דוחה לך באטרך
נחטא לטכל דשקלית ואיתית ללבא כי נפיך
ואתני בתב אכבה רטווא אגא גאלכנדראום
טוקידון הוית שטיא עיד דאתיתו לטידינט
אפריקי הנשיא וילפת עוגה צו נשיא

עמ' חמ"ט מ-)

(א) ומ' חפטז טאנט לעטיך ושייה געהל לוזן איש רע עין ולא ידע כי
חטה יכוונו (טט' כ"ט) הפטזק הוות-טרכר בדרמה בני ארם. נעהל
לוזן איש רע עין זרו קון אטורה הקביה אתנה געהל לירש את העלם חיזק
חפטז יש לך זיו ולא ידע כי חטה יכוונו. וטה היה לו טאנטלטל בעולם
שגעון (טט' ד"ז) גע גונד תחיה נארען. דבר אחר געהל לוזן איש רע
עין זה עטרון התמי' בשעה שעטקה שודה הלק אטורה אטול עטרון טיסכון
לז אט הטעה אטורה ליה עטרון חן לז את דיטה ואטורה ליה זערן אטגע טוואת
שקל נטע בניי ובינד טה הו (פס' ג"ג)
לטטען חיזק אטורה יש לך גראר ומוטו חטרוון אט זיזזה אלו כי שלום כל
עטערן שעתובן בנן עד שלוא גטול את התקופ טאנטלטל זה אטורה ויסקול
אטירום לעטרון (טט') חטר ויזי כתיב. דבר אחר געהל לוזן איש רע עין זה
טעלת בעטערן רבביה שטהא געהל להעשל תארה גיגאנט געהל אטורה ולא
יען כי חטר יכוונו. דבר אחר געהל לוזן איש רע עין אלו טווער שבעית
שטבהלן להעשור ואון טשומין אט השבעית וטבזין עזון טהעשין אטורה
הקביה חיזק חפטז יש לך בדרכן צילו שטר אה השענות והחוללה הטעינה
גבעת במנון הווא מונט.

טאג'ן גרטומער

טאג'ן גיג'זע

טאג'ן זעיג'ן

א ב'יג'ד' מ'פְּרִישָׁן הַכְּבוֹדִים יָוָד אָדָם בְּתוֹךְ
שְׂדוּרוֹאָה הַאֲנָה שְׁבָכָרָה אַשְׁכָּבָל
בְּכֻבּוֹס וּר'ש אָוֹמֶר אַעֲפָכְבָּה קְשִׁירָה-בְּנָמִי וּוּרְהָא אָוָתָה
בְּכֻבּוֹס מֵאָהָר שְׁוִילְשָׁן מִן הַקְּרָקָע: ב' ב'יג'ד'
מעלון את ה'בְּכֻבּוֹס כל ה'עִוּרוֹת שְׁבָעָמְדָה
מְתַכְּנוֹת לְעֵיר של מעמד ולענין ברוחבה של עיר
ולא היו נכנסין לבתים ולמשפ'ים היה המבמונה
ש' אָמֶר קְמָנוּ וּנְעַלְתָּה צִוְּן אֶל בּוֹת ה' אַלְהָנוּ:
ג' הַקְּרָבָים מִבְּכֻבּוֹס הַאֲנָסִים הַעֲבָנִים וּהַחֲזָקִים
מִבְּיָאָן גְּרוֹנוֹת וּצְמוֹקָם וְהַשְׁוֹרְהָלָק לְפָנָיהם
וּקְרָנוּ מִצְפּוֹת וְהַבָּה וּמַרְתָּה שֶׁל זִוְּתָה לְפָנָיהם
הַחֲלִיל מִכְּה לְהַרְבָּה הַנְּגָעָה עַד שְׁמַעְיִים קְרָוב
לְרוֹשָׁלִים הַגְּנִיעָה עַד שְׁמַעְיִים קְרָוב
וּמַרְתָּה אֶת בְּכֻבּוֹס הַפְּחָזָות הַגְּנִעָה הַזְּיָאָן
יִזְאָס לְקָרָארָם לְפִי כְּבָוד הַגְּנִעָה הַזְּיָאָן
ז'יכְלָה בְּעַל אָוְנוּת שְׁבָרְוּשִׁים עַמְּדִים
לְפָנָיהם וּשְׁוֹאָלָן בְּשְׁלֹמָם אָחָנוּ אָנָשִׁים הַמִּקְמָם
פְּרָנוּ בְּאֶתְמָם לְשָׁלָם: ד' הַחֲלִיל מִכְּה לְפָנָיהם
עַד שְׁמַעְיִין לְהַרְבָּה הַנְּגָעָה לְהַרְבָּה וּנְכָנָס
אָפִיל אָגְרָפָס הַמֶּלֶךְ נְטוּל הַסְּלָל עַל כַּתְּפוֹ וּדְבוֹרָה הַלּוּס
עַד שְׁמַעְיִין לְעוֹרָה הַנְּגָעָה לְעוֹרָה וּדְבוֹרָה הַלּוּס
ז'יְבָשֵׁר אָהָומְדָה כִּי דְלִתָּנוּ וְלֹא שְׁמָה אַוְיָזָן
אַלְגָּרְמָה אַלְגָּרְמָה

ק' יִזְיָעָן הַה

ז' וּמְטָה יִזְוָעָר עַמְּרָה וְהַחֲקָת בּוֹנָר וְתוֹשָׁב וְזַיְעָמָן: אַלְתָּקָה בְּאָתוֹיו
וְרַוְתְּבִת וּוֹרָאָת מַאֲלָהִיךְ וְזַיְעָמָן עַמְּרָה: אַתְּ-כְּסָפָר לְאִתְּתָּן לְזַיְעָמָן
שָׁר וּבְמְרַבְּתִי לְאִתְּתָּן אַכְלָר: אָנוּ יְהָה אַלְהִיכָּם אֲשֶׁר-הַזְּעָצָאתִי
זָכָם פְּאָרָץ מְאָרָם לְתָת לְכָם אַתְּ-אָרָץ בְּנָעָן לְהַזְּהָת לְכָם
לְלָהִים:

ט' גַּגְגָּה

ט' גַּגְגָּה

אמ' ר'כ' מְפַתְּחָנָא מִתְּהָא קְרָא וְאַבְדָּהמִם בְּגָנִים
מְתַקְּפָה לְהַרְבָּה טְפָא דְלָטָא כְּאַבְדָּה
הַבְּתוּקָשָׁת דְּכִחֵבָה חַעֲוִוָה כְּשָׁה אָוּבָר בְּקַשׁ עַבְדָה
אַלְאָ טְמָפָא [דְּקָרָא] יָוָבָלָה אַתְּ-בְּמָרָם אַיְבָּיכָם

ז' אַגְּדָה-דָלָן

ת' ג'א ר' שְׁמַעְן בְּן אַלְעָור אָטָר יְעוֹר
תְּחִין לְהַן לִיְשָׁאָל שְׁיוֹז קוֹרֵן קְלָלוֹת שְׁבָתוֹת בְּגִנִּים קְדָם עַזְרָת וְשְׁבָטָנָה
חוֹרָה קוֹסְטָרָה מֵאַיְלָעָט אָטָר אַבָּי וְאַוְתִּימָא רִיש לְקַשׁ כִּי שְׁבָלָה
הַשְּׁנָה וְקַלְלָתָה בְּשְׁלָמָה שְׁבָשָׁה תְּרָוָה אַיְיכָא כִּי שְׁבָלָה
אַלְאָ שְׁבָתוֹת כְּדִים אָטוּ עַזְרָת רָאָשָׁה הַשְּׁנָה הִיא אַזְנָה גַּמְיָה
הַשְּׁנָה הִיא דָהָן זְבָעָתָה עַל פִּוּתָה הַאֲלִין
ז' ג' אַגְּדָה-דָלָן

ג' קְרִיבָּכָם גַּנְתָּה חַדְשָׁה לְיְהָה בְּשָׁבָעָטִים קְפָּרָא-קְרָשָׁן הַיָּה
בְּכַסְמָם קְלִימָלָאָת עַבְדָה לְאַפְשָׁה: וְהַקְּרָבָטָם עַוְלָה לְקִרְבָּה גַּחַת
בְּיִתְּהָא סְפָרִים בְּגַנְגָּלָר שְׁגָם אַל אַתְּד שְׁקָאָה קְבָשִׁים בְּגַיְשָׁה:
יְמַתְּחָמָס סְלִיט בְּלָוְלָה גַּפְעָן שְׁלָשָׁה עַשְׁרִים לְפָרָה הַאֲחָר שְׁנָה כִּי
אַסְרָנָס לְאַלְיָה הַאֲחָר: עַשְׁרָן עַשְׁרָן לְבָשָׁשָׁה אַתְּ-הַאֲחָר לְשְׁבָעָת הַקְּבָשִׁים: ט'
ט' גַּגְגָּה

ר' טְשָׁרְשִׁיאָה בְּשָׁמָם
אַיְדִי בְּכָל הַקְּרָבָטָם בְּתִיב הַתְּאָה וּבְעַזְרָת
עַלְיָבָם עַל הַתְּרָה מִיעָלָה אַנְיָן עַלְיָכָם בְּאַיְוָן לְאַיְוָן

א"ר אבחו בשם רבי יוסי בר חנינה בא וראה כמה מתחטאין וכמה יש להן פתחון פה לעושי מצות, אדם יש לו עסק אצל מלכוּת, פעמים שהוא נותן כמה ממון עד ש מגיעין אותו אצל המלך, כיון שהגייע אצל המלך ספק עושה שאלתו ספק לא עשה, אבל הקב"ה אינו כן, אלא יורד אדם לתוכו שדרשו ראה אשכול שביכר תאננה שביכרה רמנון שבכבר, מניחו בסל והולך לירושלים, ובא ועומד במאצע העוזה ומבקש רחמים על עצמו ועל ישראל ועל ארץ ישראל, שנאמר השקיפה מעון קדשך וגוי, ולא עוד אלא שהיה אומר אני זו מכאן עד שתעתsha צרכי היום הזה, שכחוב אחורי היום הזה ה' אלקיך מצוק לעשנות. ארשב"ל יצחה בת קול ואמרה לו תוכה לשנה הבאה ותביא כהיום הזה. **ברית ישראל פ. תרכז**

ולהנה בביבליות יש ששה דברים:

22

הבא, ותנופה והנחה, וקריה, והשתחויה, וזה
כנגד מחשבה דבר ומעשה, הבא ותנופה והנחה
הן מעשה, קריה דבר, והשתחויה מחשבה, דכל
הברואים הולכים כפופי קומה, והאדם שיש לו שכל
הולך בקומה זקופה, והנה הוא בא בהשתחויה
שהיא כפיפת קומה להשיית, בזה מורה שהוא
 לבטל אף שכלו להשיית, ועל כן ביכורים מצוה
חביבה מאד, שהיא מצוה הנעשית בכל ג' חלקי
האדם, והם כנגד נפש רוח ונשמה, וענינה מורה על
הענין שתכליות בריאות העולם היה להזה, ועל כן
בשרה משה רבינו ע"ה שביכורים עתידין ליבטל
בקיש תקנה, ואף שהרבה מצוות בטלות בחורבן
בית המקדש, נרגש יותר על ביטול מצות ביכורים,
והוא לגודל מעלה, ולכך התקין שלוש תפילות...
עם אמינו גדי

93

(א) דיזוט זהה כי אלה רוח מיוחדת לעשויות וש"ח בזווא נשותהו ונברעת נברעת
לפניהם כי עושטן (הקל"י "ט") והלא כריעת הכל השתחוויה והשתתפה
בכל כריעת וממה תלו נשותהו נברעת נברעתה. אלא צמה מטה ברוח הקדשה
ויזאה שבתת דמקdash עוזר ליחורב והכובדים עתידין ליטסק. עמד והת
ליישראל שחויז מתפלליין שליטה פערמים בכל ים. לפי שחביב חתלה לעז
דקבהה מכל מעשים טובים ומכל אקריבנות שכך כתיב (ספ"ק מ"ה) וכן חתלה
קמורת לפניך משאות כמו מנחת ערך.

14

יא. ושמחת בכל הטוב. גס

ירמו נמלט כל לטוטן מל המורה, כלה מלט זיל
 (חנוך פ"ז מ"ג) ומי נוּז מל מורה, צחים כי מלט
 מונגיין גמיהיקום וערינומות נוּז המורה כי מזונגעים
 ומיחלטטיס חטירה ולן ימצע געניעס מלט עולט כקף זונכ
 למיהומה כי סמורא כולען כל לטוטנות צבעונען:

ספמונן כה-זוקס לסתמיון פועל ברכס יומת מסתובלת
בכימול נסמיון רק כי נחת לדפו מתריו קדמה זו בדמיונו
הסדר הילס יסינו ינישו לו מונס מירונס וככיבינו ילהק
שלין נו קויללה, ומ"ט הילס סולדס הווע נו וויב נו מנה
מנקדס מהקיסס כי ווועס דוכ בדמיונו כי רק בזאלתיס
ויניע לו סמיונס חילן בדמיונו ובין סולק צה לשלום וכלהר
רוילן חמוץ כי סולדס גנט לודפו מתר סרוותה ממן
לו יעלנו רבנן וסרייד פנס כי זיך מירק נגידומוטו
ליק שידמה פידוחין לו"כ חמד ולפיז גודפליס יפער
כמסס כדי לסגייב נדריומו מעני, וכסיגת לפק
ספמונן שלין לו ועדין רודך מהריו הבוקתו גזולס וחביב
לו מכירליטו ורכץ זיך ספמונן בענבר יט פירו מילס סיינע
כי גוריית בענבר מועט מעני. ווונטס כי אין כה-ודרך מהר
מעס"ז רודך לאכיג דרבן שלין גנטו גנטו כלל מהדי כי
כלמות חיין צוותא דנדכ כתנאה מסוכן מזקוחן לו. ועכ"פ
כל דכתי צווק"ז ואלטוקו בס קניי סיגען מלך רק
בדמיון וכהתוקה גיגדו הומס וכל חיקו כל יפה'ר כוה
רק בענבר סבזון וסחמאדס מהן חדד בעניע לנדבב, קלה-ה-
בענערו דוחס שלין נו ממא. ה'ג' ג'יינטס

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד-איש עדלמי ושמו א' לח'ירה: ו/orא-שם יהודה בת-איש כבננו ושמי שיע ויהחה ויבא אליה: ב' ומחר ותלד בן ויברא את-ישמו ער: ותהר עוד ותולד בן ותקרא כד' את-ישמו אונן: ותספ' עוד ותלד בן ותקרא את-ישמו שלח והיה בכוב' ה' בלבדת אתו: ויהק' יהודה אשה לעיר בכרו ושם תמר:

סידור וילג'ה

בְּוֹמָא טָמֵן יְהִדָּה בְּרִית גָּבֵר

פָּגָר וְשַׁמָּה שְׂוֻעַ וְגִידָה רַעַל לְוַתָּה:

۱۰۷

אַתָּה קָרְבֵּן מִלְּפָנֶיךָ נָזָרֶג, כֹּוֹן רְמֵוֹן לְפִי סִיקְלָהָן עַצְוֹן
הַמָּה עֲגָל סָזָקָה סָסָוחָה מִין סָוָה, כִּמְעַד שְׂמָחָה שְׁמָחָלִים
קָוָה, [+] כְּמַגְנִיתָה סָוָה חָולָל עַטָּבָה, דָּרְיָה לְצָנָה עַצְוֹן
לְסָסָה סָוָה טָהָרָה קָרְבֵּן, הָלָגָה סָעָטָה לְסָסָה עֲגָלָה
סְיוֹנָקָה מְלָמָּדוֹ טָהָרָה הָלָגָה כְּמַגְנִיתָה סָוָה כְּגָדוֹלָה
סָהָרָלָה עַטָּבָה, לְסָיְנוֹ טָהָרָה מִינָה, וְעַכְבָּרָה לְמָרָה צָפָרָה
וְבָקְרֵבָה עַדְיָן גְּטוּרָלָמוֹ לְסָיוּת לְהַשְׁמִית לְכָלָל
קְרִבָּנוֹתָה, וְעַכְבָּרָה קָרְבֵּן מִלְּפָנֶיךָ נָזָרֶג, כְּמַגְנִיתָה וְ
סָבָרָה קָנָה לְהַסְׁוֹן צָלָה וְאֶתְכָּבָדָה עֲגָלָה קָנָה קָיָה נָוָה
עַדְיָן קְרִבָּנוֹתָה. שְׁגָנְבָּה תְּפִלָּה בְּאַתְּ

ודי זהב, הוכיחן¹³

על העגל שעשו בשביל רוב זהב שהיה להם, שנאמר: וככש
הרבותיה לה זהב עשו לבעל (הושע ב'). **וְכַיִם**

טרף, חטף

ומדרש אגדה ⁹³ לשון מזון, ודרשו: בפייה לשון מאמר, אמרה:
יהיו מזונותי מרורין כזית בידיו של הקב"ה, ולא מתוקין כבדש